

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

นโยบายกองทุนหมู่บ้านกับภาระหนี้สินของประชาชน:
กรณีศึกษาบ้านไร่เปิง ตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่
จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน

นาย สุพจน์ กันธวงษา

ปริญญา

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การเมือง)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รศ.ดร.ชเนศ ศรีวิชัยคำพันธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ผศ.ดร. นิสิต พันธมิตร

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาชุมชนให้มีขีดความสามารถในการจัดระบบ และบริหารจัดการเงินทุนของตนเอง ให้มีศักยภาพความเข้มแข็งทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมให้กับหมู่บ้านไร่เปิงพร้อมทั้งศึกษาวิธีบริหารกองทุนหมู่บ้านฯ และติดตามสมาชิกกองทุนที่กู้เงินไปประกอบอาชีพตามนโยบายกองทุนหมู่บ้านฯ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการประกอบอาชีพ หรือ เพิ่มภาระหนี้สินของประชาชนที่กู้เงินกองทุนหมู่บ้านฯ เพื่อนำมาประกอบอาชีพสร้างงานสร้างรายได้ลดรายจ่าย ตลอดจนบรรเทาเหตุฉุกเฉินทางการเงิน และความจำเป็นเร่งด่วนตามเจตนารมณ์ของรัฐบาลที่จะแก้ไขปัญหาความยากจน โดยได้กำหนดคนโยบายเร่งด่วนในการจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านฯ และชุมชนเมืองแห่งชาติสำหรับให้เป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนในหมู่บ้านและชุมชนเมืองใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจ แบบพอเพียง รวมทั้งให้ท้องถิ่นมีขีดความสามารถในการจัดระบบและบริหารเงินกองทุนของตนเองเพื่อสร้างศักยภาพความเข้มแข็งของสังคม ของหมู่บ้านของชุมชนสู่การพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืนต่อไป

ผลการศึกษาพบว่าผู้ที่กู้เงินกองทุนหมู่บ้านไร่เปิงหมู่ที่ 5 ตำบลสุเทพอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 47.15 และมีช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.70 มีการศึกษาระดับประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 45.52 ประกอบอาชีพอาชีพค้าขาย และธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 25.20 รายได้ต่ำกว่า 5,000 คิดเป็นร้อยละ 46.34 มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 82.11 มีวัตถุประสงค์ในการขอกู้เงินกองทุนหมู่บ้านฯ นำไปประกอบอาชีพค้าขายและทำธุรกิจส่วนตัว

ด้านการบริหารกองทุนหมู่บ้านร่ำเปิงหมู่ที่ 5 ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ นั้น
นับว่าล้มเหลวไม่เป็นไปตามตามเจตนารมณ์ของรัฐบาลที่จะช่วยแก้ไขปัญหาความยากจน และเป็น
แหล่งเงินทุนเพื่อนำมาพัฒนาอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ กับมีการทุจริตของเลขานุการยกยอก
เงินกองทุนฯประมาณ 780,500 บาท ต้องแจ้งความดำเนินคดีจำคุกจำนวน 39 เดือนและประธาน
กองทุนไม่มีการตรวจสอบงบดุลในปี 2545 เริ่มอนุมัติให้กู้สมาชิกจำนวน 43 คน ร้อยละ 34.95 ได้มี
สมาชิกยังไม่ได้ส่งคืนเงินกู้จำนวน 1 คน ร้อยละ 0.81 สมาชิกไม่ได้กู้จำนวน 80 คน ร้อยละ 65.04 ปี
2546 เริ่มให้กู้เป็นครั้งที่ 2 สมาชิกกู้เงินกองทุนหมู่บ้านจำนวน 52 คน ร้อยละ 42.27 สมาชิกยังไม่ได้
ส่งคืนเงินกู้จำนวน 18 คน ร้อยละ 14.63 สมาชิกไม่ได้กู้จำนวน 71 คน ร้อยละ 57.72 ปี 2547 เริ่มให้
กู้เป็นครั้งที่ 3 สมาชิกจำนวน 21 คน ร้อยละ 17.07 สมาชิกยังไม่ได้ส่งคืนเงินกู้จำนวน 8 คน ร้อยละ
6.5 สมาชิกไม่ได้กู้จำนวน 102 คน ร้อยละ 82.92 ปี 2548 เริ่มให้กู้เป็นครั้งที่ 4 สมาชิกจำนวน 10 คน
ร้อยละ 8.13 สมาชิกยังไม่ได้ส่งคืนเงินกู้จำนวน 3 คน ร้อยละ 2.43 สมาชิกไม่ได้กู้จำนวน 113 คน
ร้อยละ 91.86

Independent Study Title Village Fund Policy and the People's Debts: A Case Study of Rampoeng Village, Suthep Sub-district, Mueang Chiang Mai District, Chiang Mai Province

Author Mr. Suphot Kantawongsa

Degree Master of Arts (Political Economy)

Independent Study Advisory Committee

Assoc. Prof. Dr. Thanet Sriwichailampan

Advisor

Asst. Prof. Dr. Nisit Pantamit

Co-advisor

Abstract

This study aims at improving Rampoeng community strength in managing self-financial system for the success in its economics and social development. The village fund administration was also investigated to follow up the life of village fund members. It was studied whether villagers took the personal loan for making a living, and spending on family urgent needs according to the purpose of the village fund policy. The result of the study showed that the majority of loaners of Rampoeng Village Moo 5 Suthep district, Muang Chiang Mai; are 47.17 percent female. They were aged between 41-50 years old or 31.70 percent. 45.52 percent of them had secondary school educational background. They relied themselves on merchandising and doing some businesses at 25.20 percent. The average income was below 5,000 baht a month which was about 46.34 percent. Most of them or 82.11 percent were married. Their main purpose of getting a personal loan was to merchandise and support in their businesses.

Furthermore, the financial administration of 'Rampoeng Village' management team was failed to launch the village fund program to meet the government policy which was to alleviate the poverty problem and provide the financial source for people's professional development. The secretary of the village program was found guilty to corrupt 780,500 baht for illegitimate private gain and had been sentenced of 39 months in prison. The village fund leader also did not inspect the yearly income statement from 2002-2005. In 2002, the program started to let 43 members or

34.95 percent to get a personal loan. However, one was ignored to pay back. There were 80 people or 80 percent who did not ask for the loan. In 2003, there were 52 people or 42.27 percent who asked for private loans but 18 of them or 14.63 percent refused to return the money. There were 71 people or 57.72 percent who did not take the loan. In 2004, the numbers of villagers who did not ask for loan were 102 or 82.92. Only 21 villagers (17.07 percent) took loans. Nevertheless, eight of them or 6.5 percent did not pay back the money. In 2005, 113 people (91.86) did not take loans. Only 10 village fund members or 8.13 percent accepted loans. However, among these loaners, three people (2.43 percent) did not show up for payment.